

می‌خواهم خودم بروم!

مرحوم نظام رشتی یکی از مدّاحان اهل بیت علیهم‌السلام بود که اخلاصش^۱ بر تمام فضائلش غلبه می‌کرد.

هر چند قدم که راه می‌رفت، می‌ایستاد و کمرش را راست می‌کرد و دوباره به راه می‌افتاد و در این حال مردم قد و بالای مرد را با اشک دیده بدرقه و استقبال می‌کردند! همه او را دوست داشتند.

مرحوم حاج اسماعیل یخچالی (سراج) با مرحوم نظام صحبت کرده بود که کسی را بفرستد تا ایشان را شب‌های دوشنبه از این مجلس به آن مجلس روضه ببرد، اما مرحوم نظام قبول نکرده و فرموده بود:

می‌خواهم خودم بروم! قدم‌های کوتاه بردارم و در هر قدمی یک «یا حسین» بگویم و بروم.
و این شعر را هم پیش خود تکرار می‌کرد که:

که صرف تو کردم جوانی خویش	به هنگام پیری مرانم ز پیش
مران از دَرَت گر چه آلوده‌ام ^۲	من از کودکی عاشقت بوده‌ام

^۱ اخلاص یعنی انجام اعمال نیک اما فقط برای جلب رضای خدا

^۲ خوشا به حال کسانی که زندگی خود را با نام امام حسین علیه‌السلام طراوتی دیگر بخشیدند!

^۳ به نقل از کتاب خاطرات ۶۰ سال خدمتگزاری. اثر مرحوم محمد علامه. نشر آفاق.